

A BIBLIA – TEOLÓGIÁNK IRÁNYADÓ FORRÁSA

Április 18., szombat délután

Nagy kortyokat igyunk az üdvösség kútjából. Saját magunk menjünk a forráshoz, hogy felüdülést nyerjünk, hogy Jézus örök életre buzgó kútfejjé váljon bennünk. Csak a Biblia igazsága és a Biblia vallása fogja kiállni az ítélet próbáját. Nem szabad elferdítenünk, kiforgatnunk Isten szavát, hogy saját céljainknak és világi érdekeinknek feleljen meg, hanem őszintén tegyük fel a kérdést: „Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjek?” Mivel áron vétettünk meg, ezért nem vagyunk önmagunké. És micsoda árat fizettek értünk! (...) Megengedjünk tehát bármilyen földi megfontolást, hogy elfordítson bennünket az igazság ösvényétől? Ne tegyünk-e minden tanítást és elméletet Isten Igéjének mércéjére?

Ne engedjünk semmilyen emberi érvelésnek, hogy elfordítson bennünket a bibliai igazságok alapos megvizsgálásától. Az emberi véleményeket és szokásokat nem szabad úgy fogadni, mint mennyei tekintéllyel rendelkezőket. Az Úr kinyilatkoztatta Szavában, mi az ember teljes kötelessége, és ne térjünk el az igazság nagy mércéjétől. Azért küldte egyszülött Fiát, hogy példaképünk legyen, és meghagyta nekünk, hogy Őt hallgassuk és kövessük. Nem szabad olyan befolyásoknak engedni, amelyek eltávolítanak attól az igazságtól, ami Jézusban van, azért, mert nagy és állítólag jó emberek Isten Szava világos állításai fölé hangsúlyozzák elképzeléseiket. – *A keresztény nevelés alapjai*, 127–128. o.

Az igaz Istent az emberek már alig ismerték. Értelmüket elhomályosította a bálványimádás. Az Úr törvényét, amely „szent, igaz és jó” (Róm 7:12), megpróbálták kegyetlen, önző szándékaikhoz illeszkedő rendelkezésekkel helyettesíteni. Az irgalmas Atya nem vonta vissza tőlük az életet. Alkalmat adott nekik arra, hogy egyháza útján megismerjék Őt.

A népe által kinyilatkoztatott elveket eszközül akarta felhasználni, hogy erkölcsi képmását helyreállítsa az emberben.

A menny törvényét magasra kell emelni, tekintélyét meg kell védeni! Izrael háza kapta ezt a nagyszerű és nemes feladatot. Isten elkülönítette őket a világtól, hogy szent megbízást adhasson nekik. Törvénye őrzésével bízta meg őket. Azt akarta, hogy általuk maradjon meg az istenismeret az emberek között. Így kellett sugározni a mennyei világosságnak a sötétségben rejtőző világra. Mondaniuk kellett minden népnek, hogy hagyjanak fel a bálványimádással, és az élő Istent szolgálják. – *Próféták és királyok*, 15–16. o.

Ebben a veszedelmes időben egyedül Isten igazsága és ereje birtokában állhatunk meg. Az emberek csakis úgy ismerhetik meg az igazságot, ha az isteni természet részeseivé válnak. Az emberi bölcsességnél többre van szükségünk a Biblia olvasásához és kutatásához. Ha alázatos szívvel nyitjuk meg Isten Igéjét, az Úr olyan zsinórmértéket állít eléink, mely megóv minket a törvénytelenségtől. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. köt., 367. o.

Április 19., vasárnap – Hagyomány

Jézus nem vette tekintetbe azokat a hagyományos előírásokat, amelyekkel Isten törvényét nehezítették meg. Ezeket állítólag a törvény megtartásának őrzésére találták ki, de szentebbnek tekintették, mint magát a törvényt. Amikor ezek ütköztek a Sínai-hegyi parancsolatokkal, a rabbinikus előírásokat részesítették előnyben. (...)

Mialatt az emberek elenyésző különbségekkel, Isten által meg nem kívánt szabályokkal voltak elfoglalva, figyelmük elterelődött az Úr törvényének nagy alapelveiről. (...)

Az ötödik parancsolatot mint jelentéktelent félretették, de nagyon pontosan végrehajtották a vének hagyományait. Azt tanították a népnek, hogy vagyoniuk odaszentelése a templomnak még szüleik támogatásánál is szentebb kötelesség. – *Jézus élete*, 395–397. o.

Nem szűnt meg Isten parancsolatainak emberi előírásokkal történő helyettesítése. Még a keresztényeknél is vannak olyan intézmények, szokások, melyeknek nincs szilárdabb alapjuk, mint az atyák hagyományai. Az ilyen, pusztán emberi tekintélyen alapuló szokások helyettesí-

tik az isteni rendeléseket. Az emberek ragaszkodnak hagyományaikhoz, nagyra becsülik szokásaikat, és gyűlölik azokat, akik megpróbálják megmutatni nekik tévedésüket. – *Jézus élete*, 398. o.

Számunkra, utolsó időben élő emberek számára nem lehet biztos vezérelni a múltban élő tanult és nagy emberektől kapott konzervatív hagyomány, mivel olyan küzdelem előtt állunk, amelyet még a világ nem látott. Testvéreinknek, akik a múltban nem vették ki a részüket a munkából, sokkal nagyobb elővigyázatossággal kell elfogadniuk vagy elutasítaniuk a tanításokat, sokkal mélyebbre kell ásniuk annál, amire vezetési korlátolt lelki tudásuk vagy jelenlegi szokásuk, véleményük. Nekik valószínűleg meg kellene újítaniuk az életüket. – *Medical Ministry*, 99. o.

Az Úr elkülönítette magának a hűségeseket. Mind az Ó-, mind az Újszövetség világosan és határozottan megparancsolja az Istennek szentelést és a világtól elkülönülést. Válaszfal áll – melyet maga az Örökkévaló alapozott meg – a világ dolgai és azok közt a dolgok közt, amelyeket kiválasztott e világból, és magának szentelt meg. Isten népének különleges a hivatása és jelleme, különlegesek a kilátásaik, és ezek a sajátosságok különböztetik meg őket a többi embertől. (...)

Ahogy Krisztus a világon élt, követőinek is úgy kell viselkedniük. Isten fiai ők, Jézus örökostársai – övék lesz az ország. A világ nem érti meg jellemüket és szent hivatásukat. Nem érti befogadásukat az Úr családjába. A világ előtt nem nyilvánvaló az Atyával és a Fiúval való egységük és közösségük. Noha látják alázatukat és gyalázatukat, nem tűnik ki, kicsodák, vagy kik lesznek később. Idegenek nekik. A világ nem ismeri őket, és nem értékeli indítékaikat, amelyek cselekvésre készítik az Úrban hívőket. – *Bizonyságtételek*, 1. köt., 283, 286. o.

Április 20., hétfő – Tapasztalat

A világ emberi bölcsességével nem tudja megismerni Istent. A világ bölcsői az Úr tökéletlen ismeretére jutottak alkotásaiból, és balgaságukban a természetet és a természet törvényeit helyezték felmagasztalva a természet Istene fölé. Akik nem rendelkeznek a Mindenható ismeretével a kinyilatkoztatás elfogadása által, melyet Krisztuson keresztül közölt magáról, azok a természetben az Úr tökéletlen ismeretére jutnak. Ez a tudás, mely távolról sem teszi az egész embert Isten akaratá-

hoz alkalmazkodóvá: bálványimádóvá tesz. Bölcseknek vallva magukat balgává válnak.

Akik azt képzelik, hogy Isten ismeretére képviselőjétől, Jézustól függetlenül is el tudnak jutni, akiről az Ige kijelenti, hogy Ő Isten személyének kimondott képmása, azoknak balgává kell válniuk a maguk szemében, mielőtt valóban bölcsek lehetnének. Lehetetlenség egyedül a természetből az Ő tökéletes ismeretére eljutni. Tökéletlensége miatt nem képviselheti Istent, az Atya erkölcsi tökéletességét. Ezzel szemben Krisztus személyes Megváltóként jött el. Ő a személyes Isten képviselője. Személyes Megváltóként szállt a magasba, és úgy is jön el ismét: személyes Megváltóként. – *A Te Igéd igazság*, 6. köt., 1068. o.

Még azok sincsenek biztonságban, akik már szereztek némi tapasztalatot, hát még azok, akik nem – míg nem élnek úgy, mintha már látták volna a láthatatlan Istent. Napról napra, óráról órára kellene megérintsenek bennünket a Biblia igazságai: a feddhetetlenség, az irgalom és Isten szeretete. Aki erkölcsi és értelmi erőre akar szert tenni, merítsen a mennyei Forrásból. Minden pillanatban döntenie kell, és tegye fel a kérdést: „Ez az Úr útja?” – *Medical Ministry*, 99. o.

[Sátán] azzal kísérti az embereket, hogy ne bízzanak Isten szeretetében, és vonják kétségbe bölcsességét. Állandóan tiszteletlen kíváncsiságot, nyugtalan, firtató vágyat igyekszik kelteni az isteni bölcsesség és hatalom titkaiba való behatolásra. Azt kutatva, amit Istennek tettett visszatartani, a tömegek figyelmen kívül hagyják azokat az igazságokat, amelyeket kinyilatkoztatott, és amelyek elengedhetetlenek az üdvösséghez. Sátán engedetlenségre buzdítja az embereket, elhítelve, hogy a tudás csodálatos mezejére lépnek. De ez mind csalás. A fejlődés gondolatától fellelkesülve, az Úr kívánalmainak lábbal tiprásával olyan útra lépnek, ami romlottsághoz és halálhoz vezet.

Sátán úgy tüntette fel a szent párnak, hogy csak nyernek, ha Isten törvényét áthágnak. Vajon nem találkozunk-e ma is hasonló okoskodással? Sokan korlátoznak mondják azokat, akik engedelmeskednek a menny parancsolatainak, magukat pedig felvilágosultnak tartják, mint akik nagyobb szabadságot élveznek. Mi ez, ha nem az Édenben elhangzott szó visszhangja? „Amely napon esztek arról – szeged csak meg Isten kívánalmát –, olyanok lesztek, mint Isten.” (...) Bár látta, hogy a bűn következménye végtelen veszteség, eltitkolta saját boldogtalanságát,

hogy másokat is ugyanabba a helyzetbe sodorjon. – *Pátriárkák és próféták*, 54–55. o.

Április 21., kedd – Kultúra

A misszionárius minden társadalmi osztállyal és minden emberrel érintkezésbe kerül. Megérti majd, hogy különböző módszereket kell alkalmaznia, hogy az emberek szükségleteit kielégítse. Saját gyarlóságának tudata Istenhez és a Bibliához vezet majd, hogy világosságot, erőt és ismeretet kapjon.

Nem mindig egyformák az utak és eszközök, amikkel a lelkeket el lehet érni. A misszionárius legyen értelmes és jó képességű ember. A tapasztalat megtanítja majd a fennálló körülmények között a legbölcsebb útra. Gyakran az egyik ország erkölce és éghajlata olyan magatartást követel, amelyet más ország nem tűrne meg. Ezeket meg kell változtatni, de jobb, ha nem fogunk rögtön neki.

Ne legyenek viták jelentéktelen dolgok miatt. A szeretet lelkülete és Krisztus kegyelme fogja a szíveket összefűzni, ha a munkások lelkük ablakát az ég felé kitarják, és a föld felé bezárják. – *Az evangélium szolgálói*, 468. o.

Péter beszélt Kornéliussal és a házában összegyűltekkkel a zsidók azon szokásairól, hogy törvényellenesnek tekintették a pogányokkal való társadalmi érintkezést, mert ezáltal ceremoniális tisztátalanság esett rajtuk. Isten törvénye ezt nem tiltotta meg, de ők kötelező szokássá tették az emberi hagyományokat. (...)

„Péter pedig megnyitván száját mondta: Bizonytalán látom, hogy nem személyválogató az Isten, hanem minden nemzetben kedves élötte, aki Őt féli, és igazságot cselekszik.” (Csel 10:33–35) Habár az Úr minden nemzetnél jobban kedvelte a zsidókat, mégis ha visszautasították a világosságot, és nem éltek hitvallásuk szerint, akkor nem becsülte őket többre a többi nemzetnél. A pogányok közül az Örökkévaló kedvesen vette és elfogadta őszi szolgálatukat azoknak, akik Kornéliushoz hasonlóan félték Istent. – *A megváltás története*, 287–288. o.

Egyedüli biztonságunk, ha Isten választott népeként elkülönülünk. Egy jottányit se engedjünk e romlott kor szokásainak, hanem legyünk

erkölcsileg függetlenek, ne alkudjunk meg a romlottsággal és a bálványimádással.

Bátorságot és függetlenséget követel meg, ha felül akarunk emelkedni a keresztény világ vallásos színvonalán. A mai keresztények nem követik az Üdvözítő példamutatását a lemondásban, az áldozathozatalban, hanem igyekeznek kibújni a kereszt alól, amelyről pedig Jézus kijelentette, hogy ez a tanítványai ismertetőjele. – *Bizonyágtételek*, 5. köt., 78. o.

Soha nem volt olyan nagy szükségünk az Istennel való szoros kapcsolatra, mint napjainkban. Mindig is az jelentette a legnagyobb veszélyt az Úr népe számára, hogy a világ elveihez és szokásaihoz alkalmazkodik. Különösen a fiatalok vannak veszélyben ezen a téren. Az apáknak és anyáknak résen kell lenniük Sátán cselvetéseivel szemben. Míg azon mesterkedik, hogy megrontsa gyermekeiket, a szülők ne áltassák magukat azzal, hogy nem fenyeget különösebb veszély. Míg gyermekeik örök élete forog kockán, egyetlen gondolatot se pazaroljanak e világ dolgaira. – *Gyermeknevelés*, 471. o.

Április 22., szerda – Logikus gondolkodás

Az emberi szív szükségleteinek és vágyainak megfelelően, annyira egyszerűen tárja eléink a Biblia az isteni igazságokat, hogy azok a legtanultabb személyt is csodálattal és elragadtatással töltik el, másrészt pedig a legegyszerűbb ember is felismerheti belőlük a megváltás útját. Ezek az egyszerű igazságok mégis olyan emelkedett témákkal foglalkoznak, melyek az emberi értelmet felülmúlják; csak azért fogadhatjuk el őket, mert Isten jelentette ki azokat. Így tárja fel előttünk az üdv- és világtervét, olyan tisztán, hogy minden lélek könnyen megtudhatja, hogy a bűnbánat útján, hitben milyen lépéseket kell tennie az Úr Jézus Krisztus felé, hogy a menny által előírt módon megmeneküljön. De ezen könnyen érthető igazságok mögött vannak olyan titkok is, melyek kutatása az emberi elme képességeit felülmúlja, és amelyek az igazság őszinte keresőit félelemmel és hittel töltik el. Minél többet kutatnak a Bibliában, annál inkább meggyőződnek róla, hogy a Szentírás: az élő Isten kinyilatkoztatott szava; és az emberi szellem mélyen meghajol az isteni kinyilatkoztatás fensége előtt. – *Jézushoz vezető út*, 107. o.

Ha Krisztus Lelke lakik bennünk, és ha az Ő munkatársai vagyunk, akkor kötelességünk továbbvinni azt a munkát, amiért Ő a földre jött. A Biblia igazságait újból elhomályosították a szokások, hagyományok és hamis tanítások. A népszerű teológia tanításai ezreket és ezreket tettek kételkedővé és hitetlenné. Tévedéseket hirdetnek következetlenül, amelyeket sokan mint a Biblia tanításait vetnek el, holott azok csupán hamis értelmezései az Írásoknak... Tömegeket készítettek az Istenről alkotott téves felfogásra, olyanra, amilyen képük a hazugságaikban és hagyományaikban tévelygő zsidóknak is volt Krisztusról. „Mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát.” Isten valódi jellemét kell bemutatnunk a világnak. Biblia-kritika helyett igyekezzünk inkább elméleti és gyakorlati példaadással bemutatni a világ előtt annak szent és életadó igazságát. Hirdessük annak „dicsőségét, aki a sötétségből csodálatos világosságra hívott el minket”. – *Bizonyágtételek*, 5. köt., 710. o.

Szent értelemmel és jó lelkiismerettel lapozzátok fel a Bibliát. Szíveket, lelketeket, értelmeteket ébressze föl Isten Szentlelke. Az Igében rejlő szent elvek világosságot fognak árasztani a lélekre. Testvéreim, azt mondom, hogy a golgotai keresztnben rejlik a bölcsesség, az erény és az erő igazi forrása. Jézus Krisztus hitünk szerzője és bevégezője. Ő mondta: „Nélkülem semmit sem cselekedhettek.” Egyedül Jézus biztosíthatja sikereinket és értelmi fejlődésünket. – *Medical Ministry*, 99. o.

Április 23., csütörtök – A Biblia

A Biblia... becses, csodálatos könyv. Nagy értékű kincseket, drágaköveket rejtő kincsestár. Történelem, mely letűnt évszázadokat nyit meg. Szentírás nélkül találgatásokra és mesékre kellene hagyatkoznunk az elmúlt korok történéseit illetően. A világot elöntő összes könyv közül, legyenek azok bármilyen értékesek is, a Biblia a könyvek Könyve, és legjobban megérdemli a legalaposabb tanulmányozást és figyelmet. Nem csupán e világ teremtésének történetét adja meg, hanem az eljövendő világot is leírja. Tanítások vannak benne a világegyetem csodáiról, és kinyilatkoztatja értelmünk részére az egek és a föld Teremtőjét. Egyszerű és teljes teológiai és filozófiai rendszert fed fel. Akik Isten Igéjének gondos tanulói, engednek tanításainak, és szeretik egyszerű igazságait, azok jobbá válnak gondolkodásukban és modorukban. Isten

adománya, áldása ez, melynek minden emberi szívben a legőszintébb hálát kellene keltenie, mivel nem más, mint Istennek az ember részére átadott kinyilatkoztatása. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 129. o.

Sokan... félreteszik az ótestamentumi írásokat, amelyekről Jézus kijelentette: „Ezek azok, amelyek bizonyóságot tesznek rólam.” (Jn 5:39) Az Ó elvetésével tulajdonképpen elvetik az Újat is; hiszen a kettő egymástól elválaszthatatlan. Az evangélium nélkül senki sem tárhatja fel helyesen Isten törvényét, sem az evangéliumot a törvény nélkül. A törvény a testet öltött evangélium, az evangélium pedig a kibontakoztatott törvény. A törvény a gyökér, az evangélium pedig a törvény illatos virága és gyümölcse. (...)

A Krisztusban elrejtett és általa megismerhető igazság végtelen. A Szentírás olyan forrás, mely állandóan mélyül és szélesedik a mélységeibe tekintő ember előtt. Ebben az életben nem fogjuk megérteni, hogy Isten miként tudta odaadni Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. Az Atya szeretetének titka rejtve marad ezen a földön. Megváltónknak világunkban végzett munkája olyan téma – és az is lesz mindig –, ami teljesen igénybe veszi a képzeletünket. Az ember minden értelmi képességét próbára téve megkísérlelhet a titok mélyére hatolni, de beleeszedül és elfárad. A legigyekvőbb kutató is végtelen, parttalan tengert lát maga előtt. – *Krisztus példázatai*, 128–129. o.

Ma is valóságos az igazság, amit Jézus mutatott be, és amit Ő hirdetett a felhőben. És úgy fogja megújítani a befogadó lélek elméjét, amint megújította elődeink elméjét is. Krisztus mondta: „Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.” (Lk 16:31)

Isten népeként a Szentlélek vezetése alatt kell készítenünk az Úrnak útját, hogy az evangélium a maga teljes tisztaságában terjedhessen... Csodálatos munkálkodásának köszönhetően Isten nehézségek hegyeit távolítja el az utunkból. – *This Day With God*, 195. o.

Április 24., péntek – További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A Szentírás védőbástya” című fejezet.